

Sygn. akt II Ka 320/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny

w składzie

Przewodniczący: SSO Jerzy Pałka

Sędziowie: SSO Ryszard Warda

SSO Marek Konrad (spr.)

Protokolant: Marlena Achcińska

przy udziale Prokuratora: Adama Kolbusa

po rozpoznaniu w dniu: 16.12.2014r.

sprawy: **T. K., S. K. (1), A. N., Z. J., S. J., S. C., W. K., M. T.**

Oskarżonym z art. 231§1i2kk i inn.

z powodu apelacji: T. K., S. J., Z. J., A. N., M. T., S. C., S. K. (1), W. K.,

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 02.04.2014r. w sprawie IIK 526/12

orzeka:

I. Zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że uchyla orzeczenie w stosunku do S. K. (1) co pkt 10, 11, 12, 13, 14 i 15 i postępowanie karne wobec tego oskarżonego z mocy art. 17§1 pkt 6kk umarza.

II. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelacje za oczywiście bezzasadne.

III. Zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

IIKa 320/14

UZASADNIENIE

Z. J. została oskarżona o to, że:

1. w dniu 28 września 2011r. w M. pełniąc funkcję Zastępcy Przewodniczącego Zarządu i Zastępcy Burmistrza Miasta i Gminy M. oraz będąc na podstawie decyzji Burmistrza Miasta i Gminy M. członkiem komisji przetargowej powołanej do oceny i wyboru najkorzystniejszej oferty w przetargu nieograniczonym na inwestycję „Budowa drogi dojazdowej do zbiornika wodnego w W. o nawierzchni żwirowej – droga gminna K. – L.” działając wspólnie i w porozumieniu z T. K. i M. T. oraz działając na podstawie Ustawy o zamówieniach publicznych i Regulaminu Pracy Komisji Przetargowych z dnia 20.02.1996r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez A. b. z domu K., jako funkcjonariusz publiczny nie dopełniła obowiązków wynikających z wyżej wymienionej ustawy, regulaminu oraz specyfikacji istotnych warunków zamówienia na inwestycję będącą przedmiotem zamówienia w ten sposób, że dokonała wyboru oferty firmy pod nazwą Usługi (...) z siedzibą w Z. Gm. M. podczas gdy profil działalności wymienionej firmy określony w zaświadczeniu

o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 25.01.1999r. był niezgodny z przedmiotem zamówienia publicznego i z tego względu oferta A. K. winna być odrzucona, działając tym samym na szkodę zamawiającego Urzędu Miasta i Gminy w M.

tj. o czyn z art. 231§1i2kk

2. w dniu 28 września 2001roku w M., pełniąc funkcję Zastępcy Przewodniczącego Zarządu i Zastępcy Burmistrza Miasta i Gminy M. oraz będąc na podstawie decyzji Burmistrza Miasta i Gminy M. członkiem komisji przetargowej powołanej do oceny i wyboru najkorzystniejszej oferty w przetargu nieograniczonym na inwestycję „ Budowa drogi dojazdowej do zbiornika wodnego w W. o nawierzchni żwirowej – droga gminna L. - K.”, działając wspólnie i w porozumieniu z T. K. i M. T. oraz działając na podstawie Ustawy o zamówieniach publicznych i Regulaminu Pracy Komisji Przetargowych z dnia 20.02.1996 roku, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez A. B. z domu K., jako funkcjonariusz publiczny nie dopełniła obowiązków wynikających z wyżej wymienionej ustawy, regulaminu oraz specyfikacji istotnych warunków zamówienia na inwestycję będącą przedmiotem zamówienia w ten sposób, że dokonała wyboru oferty firmy pod nazwą Usługi (...) z siedzibą w Z., gm. M., podczas gdy profil działalności wymienionej firmy określony w zaświadczeniu o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 25.01.1999 r. był niezgodny z przedmiotem zamówienia publicznego i z tego względu oferta A. K. winna być odrzucona, działając tym samym na szkodę zamawiającego Urzędu Miasta i Gminy w M..

to jest o czyn z art. 231 § 1 i 2 kk

3. w dniu 27 listopada 2001roku w M., pełniąc funkcję Zastępcy Przewodniczącego Zarządu i Zastępcy Burmistrza Miasta i Gminy M. oraz będąc na podstawie decyzji Burmistrza Miasta i Gminy M. członkiem komisji przetargowej powołanej do oceny i wyboru najkorzystniejszej oferty w przetargu nieograniczonym na inwestycję „Przebudowa drogi gruntowej na żwirową W. – W. – droga dojazdowa do zbiornika wodnego W.”, działając wspólnie i w porozumieniu z T. K., W. K. i S. C. oraz działając na podstawie ustawy o zamówieniach publicznych i Regulaminu Pracy Komisji Przetargowych z dnia 20.02.1996 roku, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez A. B. z domu K., jako funkcjonariusz publiczny nie dopełniła obowiązków wynikających z wyżej wymienionej ustawy, regulaminu oraz specyfikacji istotnych warunków zamówienia na inwestycję będącą przedmiotem zamówienia, w ten sposób, że dokonała wyboru oferty firmy pod nazwą Usługi (...) z siedzibą w Z., gm. M., podczas gdy profil działalności wymienionej firmy określony w zaświadczeniu o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 25.01.1999 r. był niezgodny z przedmiotem zamówienia publicznego i z tego względu oferta A. K. winna być odrzucona, działając tym samym na szkodę zamawiającego Urzędu Miasta i Gminy w M..

to jest o czyn z art. 231 § 1 i 2 kk

4. w dniu 27 listopada 2001roku w M., pełniąc funkcję Zastępcy Przewodniczącego Zarządu i Zastępcy Burmistrza Miasta i Gminy M. oraz będąc na podstawie decyzji Burmistrza Miasta i Gminy M. członkiem komisji przetargowej powołanej do oceny i wyboru najkorzystniejszej oferty w przetargu nieograniczonym na inwestycję „Przebudowa drogi gruntowej na żwirową Z. – L. – droga gminna dojazdowa do zbiornika wodnego W.”, działając wspólnie i w porozumieniu z T. K., S. J., W. K. i S. C., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez M. M., jako funkcjonariusz publiczny przekroczyła swoje uprawnienia, w ten sposób, że poświadczyła nieprawdę w dokumentach przetargowych co do przebiegu postępowania o udzielenie wyżej wymienionego zamówienia publicznego i wyboru oferty firmy Usługi (...) z siedzibą w Z., gm. M., bowiem S. J., S. C. i W. K. nie byli obecni przy otwarciu ofert i jedynie złożyli swoje podpisy na dokumentach przygotowanych przez T. K., działając tym samym na szkodę zamawiającego Urzędu Miasta i Gminy w M.,

to jest o czyn z art. 231 §1 i 2 kk i art. 271 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

5. w okresie od 06 grudnia 2001 roku do 09 grudnia 2001 roku w M., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pełniąc funkcję Zastępcy Przewodniczącego Zarządu i Zastępcy Burmistrza Miasta i Gminy M., jako funkcjonariusz publiczny przekroczyła swoje uprawnienia w ten sposób , że w zamiarze aby Urząd Miasta i Gminy w

M. uzyskał od Wojewody (...) dotację w wysokości 85 612,84 zł, działając wspólnie i w porozumieniu z W. B., T. K., S. J., J. G. oraz M. M., poświadczyla nieprawdę w treści protokołu ostatecznego odbioru robót inwestycji pod nazwą „Przebudowa drogi gruntowej na żwirową Z. – L. – droga gminna dojazdowa do zbiornika wodnego W.” o wartości 85 612,84 zł co do zakresu i wartości wykonanych robót drogowych w ramach wskazanej inwestycji, bowiem na dzień dokonanego odbioru przedmiotowej drogi nie wykonano wszystkich robót objętych umową z dnia 28 listopada 2001 roku, a następnie działając wspólnie i porozumieniu z A. N., na podstawie złożonego wniosku z dnia 09.12.2001 roku o dotację z budżetu państwa na dofinansowanie zadania objętego Kontraktem Wojewódzkim „Tworzenie podstaw wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich – Budowa wielofunkcyjnego zbiornika wodnego na rzece R. w gm. M.”, poświadczającego nieprawdę we wskazanym zakresie, wyłudziła tę dotację w wyżej podanej wysokości, a także ułatwiła M. M. doprowadzenie Urzędu Miasta i Gminy w M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem,

to jest o czyn z art. 231 § 1 i 2 kk i art. 271 § 1 i 3 kk i art. 297 § 1 kk i art. 18 § 3 kk
w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

A. N. oskarżony został o to, że:

1. w dniu 27 listopada 2001 roku w M., pełniąc funkcję Burmistrza Miasta i Gminy M., działając wspólnie i w porozumieniu ze S. K. (1), L. C., H. W., M. M. oraz T. K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez M. M. i utrudnienia przetargu nieograniczonego na inwestycję pod nazwą „Przebudowa drogi gruntowej na żwirową Z. – L. – droga gminna dojazdowa do zbiornika W.”, przeprowadzanego przez Urząd Miasta i Gminy w M., jako funkcjonariusz publiczny przekroczył swoje uprawnienia, w ten sposób, że wszedł w porozumienie z wyżej wymienionymi osobami w zakresie procedur przetargowych ustalając ze S. K. (1) wartość wymienionej inwestycji, a także polecając T. K. opracowanie dokumentacji przetargowej w sposób stwarzający pozory właściwie przeprowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego,

to jest o czyn z art. 231 §1 i 2 kk i art. 305 §1 i 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk

2. w okresie od początku grudnia 2001 roku do 09 grudnia 2001 roku w M., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pełniąc funkcję Burmistrza Miasta M., jako funkcjonariusz publiczny przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że w zamiarze aby Urząd Miasta i Gminy w M. uzyskał od Wojewody (...) dotację w wysokości 85 612,84 zł. nakłonił inspektora nadzoru inwestorskiego W. B., realizującego nadzór budowlany nad inwestycją pod nazwą „Przebudowa drogi gruntowej na żwirową Z. – L. – droga gminna dojazdowa do zbiornika wodnego W.” o wartości 85.612,84 zł do sporządzenia zestawienia rzeczowo-finansowego wykonanych robót z dnia 05.12.2001 roku, protokołu ostatecznego odbioru robót i protokołu odbioru wykonanych elementów, robót, obiektu z dnia 6 grudnia 2001 roku oraz poświadczenia nieprawdy w wymienionych dokumentach oraz na fakturze VAT (...) z dnia 07.12.2001 roku co do zakresu i wartości wykonanych robót drogowych w ramach wskazanej inwestycji, bowiem na dzień dokonanych odbiorów na przedmiotowej drodze nie wykonano wszystkich robót objętych umową z dnia 28 listopada 2001 roku, a następnie działając wspólnie i porozumieniu z Z. J., na podstawie złożonego wniosku z dnia 09.12.2001 roku o dotację z budżetu państwa na dofinansowanie zadania objętego Kontraktem Wojewódzkim „Tworzenie podstaw wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich – budowa wielofunkcyjnego zbiornika wodnego na rzece R. w gm. M.”, poświadczającego nieprawdę we wskazanym zakresie, wyłudził tę dotację w wyżej podanej wysokości, a także ułatwił M. M. doprowadzenie Urzędu Miasta i Gminy w M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem,

to jest o czyn z art. 231 § 1 i 2 kk i 18 § 2 kk zw. z art. 271 § 1 i 3 kk i art. 297 § 1 kk i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

M. T. oskarżona została o to, że:

1. w dniu 28 września 2001 roku w M., będąc zatrudnioną na stanowisku podinspektora ds. kancelaryjno-technicznych, skarg i wniosków w Urzędzie Miasta i Gminy w M. oraz będąc na podstawie decyzji Burmistrza Miasta i Gminy M. członkiem komisji przetargowej powołanej do oceny i wyboru najkorzystniejszej oferty w przetargu nieograniczonym na inwestycję „Budowa drogi dojazdowej do zbiornika wodnego w W. o nawierzchni żwirowej –

droga gminna K. – L.”, działając wspólnie i w porozumieniu z Z. J. i T. K. oraz działając na podstawie Ustawy o zamówieniach publicznych i Regulaminu Pracy Komisji Przetargowych z dnia 20.02.1996 roku, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez A. B. z domu K., jako funkcjonariusz publiczny nie dopełniła obowiązków wynikających z wyżej wymienionej ustawy, regulaminu oraz specyfikacji istotnych warunków zamówienia na inwestycję będącą przedmiotem zamówienia w ten sposób, że dokonała wyboru oferty firmy pod nazwą Usługi (...) z siedzibą w Z., gm. M., podczas gdy profil działalności wymienionej firmy określony w zaświadczeniu o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 25.01.1999 r. był niezgodny z przedmiotem zamówienia publicznego i z tego względu oferta A. K. winna być odrzucona, działając tym samym na szkodę zamawiającego Urzędu Miasta i Gminy w M.,

to jest o czyn z art. 231 §1 i 2 kk

2. w dniu 28 września 2001 roku w M., pełniąc funkcję podinspektora ds. kancelaryjno-technicznych, skarg i wniosków w Urzędzie Miasta i Gminy w M. oraz będąc na podstawie decyzji Burmistrza Miasta i Gminy M. członkiem komisji przetargowej powołanej do oceny i wyboru najkorzystniejszej oferty w przetargu nieograniczonym na inwestycję „Budowa drogi dojazdowej do zbiornika wodnego w W. o nawierzchni żwirowej – droga gminna L. - K.”, działając wspólnie i w porozumieniu z Z. J. i T. K. oraz działając na podstawie Ustawy o zamówieniach publicznych i Regulaminu Pracy Komisji Przetargowych z dnia 20.02.1996 roku, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez A. B. z domu K., jako funkcjonariusz publiczny nie dopełniła obowiązków wynikających z wyżej wymienionej ustawy, regulaminu oraz specyfikacji istotnych warunków zamówienia na inwestycję będącą przedmiotem zamówienia w ten sposób, że dokonała wyboru oferty firmy pod nazwą Usługi (...) z siedzibą w Z., gm. M., podczas gdy profil działalności wymienionej firmy określony w zaświadczeniu o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 25.01.1999 r. był niezgodny z przedmiotem zamówienia publicznego i z tego względu oferta A. K. winna być odrzucona, działając tym samym na szkodę zamawiającego Urzędu Miasta i Gminy w M.,

to jest o czyn z art. 231 § 1 i 2 kk

W. K. oskarżony został o to, że:

1. w dniu 27 listopada 2001 roku w M., pełniąc funkcję inspektora ds. ekologii w Urzędzie Miasta i Gminy w M. oraz będąc na podstawie decyzji Burmistrza Miasta i Gminy M. członkiem komisji przetargowej powołanej do oceny i wyboru najkorzystniejszej oferty w przetargu nieograniczonym na inwestycję „Przebudowa drogi gruntowej na żwirową W. – W. – droga dojazdowa do zbiornika wodnego W.”, działając wspólnie i w porozumieniu z Z. J., T. K. i S. C. oraz działając na podstawie Ustawy o zamówieniach publicznych i Regulaminu Pracy Komisji Przetargowych z dnia 20.02.1996 roku, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez A. B. z domu K., jako funkcjonariusz publiczny nie dopełnił obowiązków wynikających z wyżej wymienionej ustawy, regulaminu oraz specyfikacji istotnych warunków zamówienia na inwestycję będącą przedmiotem zamówienia, w ten sposób, że dokonał wyboru oferty firmy pod nazwą Usługi (...) z siedzibą w Z., gm. M., podczas gdy profil działalności wymienionej firmy określony w zaświadczeniu o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 25.01.1999 r. był niezgodny z przedmiotem zamówienia publicznego i z tego względu oferta A. K. winna być odrzucona, działając tym samym na szkodę zamawiającego Urzędu Miasta i Gminy w M.,

to jest o czyn z art. 231 § 1 i 2 kk

2. w dniu 27 listopada 2001 roku w M., będąc zatrudnionym na stanowisku inspektora ds. ekologii w Urzędzie Miasta i Gminy w M. i pełniąc funkcję członka komisji przetargowej na inwestycję „Przebudowa drogi gruntowej na żwirową Z. - L. – droga dojazdowa do zbiornika wodnego w W.”, działając wspólnie i w porozumieniu z T. K., Z. J., S. C. oraz S. J., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez M. M. z domu K., jako funkcjonariusz publiczny przekroczył swoje uprawnienia

w ten sposób, że poświadczył nieprawdę w dokumentach przetargowych co do przebiegu postępowania o udzielenie wyżej wymienionego zamówienia publicznego i wyboru oferty firmy Usługi (...) z siedzibą w Z., gm. M., podczas

gdy nie był obecny przy otwarciu ofert i jedynie złożył swoje podpisy na dokumentach przygotowanych przez T. K., działając tym samym na szkodę zamawiającego Urzędu Miasta i Gminy w M.,

to jest o czyn z art. 231 § 1 i 2 kk i art. 271 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

S. K. (1) oskarżony został o to, że:

1. w dniu 2 listopada 1999 roku w M., będąc członkiem zarządu i radnym gminy M., działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. K., A. B. z domu K. i T. B., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez A. B. z domu K. i utrudnienia przetargu na inwestycję pod nazwą „Modernizacja drogi transportu rolnego W.-Z.”, przeprowadzanego przez Urząd Miasta i Gminy w M., jako funkcjonariusz publiczny przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że wszedł w porozumienie z wyżej wymienionymi osobami w zakresie procedur przetargowych ustalając z nimi wbrew obowiązującym przepisom wartość wymienionej inwestycji, a także wpływając na T. B. - właściciela firmy (...) i (...) oraz M. Rolniczych, (...) z siedzibą w M., aby w sposób fikcyjny wziął udział w procedurze przetargowej, co polegało na podpisaniu przez niego zawyżonej oferty przetargowej i kosztorysu ślepego, sporządzonych uprzednio przez S. K. (2) i umożliwiających wybór oferty przetargowej firmy pod nazwą Usługi (...) z siedzibą w Z., gm. M.,

to jest o czyn z art. 231 § 1 i 2 kk i art. 305 § 1 i 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

2. w dniu 16 sierpnia 2000 roku w M., będąc członkiem zarządu i radnym gminy M., działając wspólnie i w porozumieniu z A. B. z domu K. i W. S., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez A. B. z domu K. i utrudnienia przetargu na inwestycję pod nazwą „Modernizacja drogi transportu rolnego we wsi W.”, przeprowadzanego przez Urząd Miasta i Gminy w M., jako funkcjonariusz publiczny przekroczył swoje uprawnienia, w ten sposób, że wszedł w porozumienie z wyżej wymienionymi osobami w zakresie procedur przetargowych ustalając z nimi wartość wymienionej inwestycji, a także wpływając na W. S. – współwłaściciela Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowo-Usługowego (...) s.c z siedzibą w M., aby w sposób fikcyjny wziął udział w procedurze przetargowej, podpisując zawyżoną ofertę przetargową, uprzednio przygotowaną przez S. K. (1) i umożliwiając wybór oferty przetargowej firmy pod nazwą Usługi (...) z siedzibą w Z., gm. M.,

to jest o czyn z art. 231 § 1 i 2 kk i 305 § 1 i 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

Sąd Rejonowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 02.04.2014r. w sprawie IIK 526/12

1. w ramach zarzuconego oskarżonemu S. K. (1) czynu z pkt XIX aktu oskarżenia uznał go za winnego tego, że w dniu 2 listopada 1999 r. w M. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez A. B. utrudnił przetarg pod nazwą „Modernizacja drogi transportu rolnego W. – Z.” przeprowadzonego przez Urząd Miasta i Gminy w M., w ten sposób, że wpływał na T. B. - właściciela firmy (...) i (...) oraz M. Rolniczych, (...) z siedzibą w M. aby w sposób fikcyjny wziął udział w procedurze przetargowej, co polegało na podpisaniu przez niego zawyżonej oferty przetargowej i kosztorysu ślepego wypełnionych uprzednio przez Z. K. i umożliwiających wybór oferty przetargowej firmy pod nazwą Usługi (...) z siedzibą w Z. przez co wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 305 § 1 kk i za to na podstawie art. 305 § 1 kk skazał go i wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1 i 2 k.k. wymierzył mu grzywnę w wymiarze 80 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50,00 złotych;

2. w ramach zarzuconego oskarżonemu S. K. (1) czynu z pkt XX aktu oskarżenia uznał go za winnego tego, że w dniu 16 sierpnia 2000 roku w M. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez A. B. z domu K. utrudnił przetarg na inwestycję pod nazwą „Modernizacja drogi transportu rolnego we wsi W.”, przeprowadzanego przez Urząd Miasta i Gminy w M., w ten sposób że, wpływał na W. S. – współwłaściciela Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowo-Usługowego (...) s.c z siedzibą w M., aby w sposób fikcyjny wziął udział w procedurze przetargowej, podpisując zawyżoną ofertę przetargową, uprzednio przygotowaną przez S. K. (1) i umożliwiając wybór oferty przetargowej firmy pod nazwą Usługi (...) z siedzibą w Z. czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 305 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 305 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1 i 2 k.k. wymierzył mu grzywnę w wysokości 80 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50,00 złotych;

3. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk wymierzone oskarżonemu S. K. (1) kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;
4. na podstawie art.85 kk i art.86 § 1 i 2 kk wymierzone oskarżonemu kary grzywny połączył i wymierzył mu łączną grzywnę w wymiarze 160 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50,00 złotych;
5. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego S. K. (1) łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 5 lat;
6. na podstawie art.63 § 1 kk na poczet orzeczonej grzywny zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 12 listopada 2003 roku do dnia 19 lutego 2004 roku, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;
7. oskarżonego **A. N.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XXXVII aktu oskarżenia, eliminując z opisu czynu działanie wspólnie w porozumieniu z L. C., H. W. i M. M. i za czyn ten na podstawie art. 231 § 1 i 2 kk i art.305 §1 i 2 kk w zw. z art.11§ 2 kk skazując go, na podstawie art. 231 § 2 kk w zw. z art.11 § 3 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1 i 2 kk wymierzając mu grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 40,00 złotych;
8. oskarżonego A. N. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XXXVIII aktu oskarżenia i za czyn ten na podstawie art. 231 § 1 i 2 kk i art.18 § 2 kk w zw. z art.271 § 1 i 3 kk i art.297 § 1 kk i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art.12 kk skazując, na podstawie art. 231 § 2 kk w zw. z art.11 § 3 kk wymierzył mu karę 1roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1 i 2 kk wymierzył mu grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 40,00 złotych;
9. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk wymierzone oskarżonemu A. N. kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;
10. na podstawie art.85 kk i art.86 § 1 i 2 kk wymierzone oskarżonemu kary grzywny połączył i wymierzył mu łączną grzywnę w wymiarze 160 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40,00 złotych;
11. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego A. N. łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 5 lat;
12. na podstawie art.63 § 1 kk na poczet orzeczonej grzywny zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 13 listopada 2003 roku do dnia 19 lutego 2004 roku, ustalając, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;
13. oskarżoną Z. J. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie XL aktu oskarżenia i za czyn ten na podstawie art. 231 § 1 i 2 kk skazując, na podstawie art. 231 § 2 kk wymierzył jej karę 1roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1 i 2 kk wymierzył jej grzywnę w wysokości 60 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 40,00 złotych;
14. oskarżoną Z. J. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie XLI aktu oskarżenia i za czyn ten na podstawie art. 231 § 1 i 2 kk skazał, a na podstawie art. 231 § 2 kk wymierzył jej karę 1 roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1 i 2 kk wymierzył jej grzywnę w wysokości 60 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 40,00 złotych;
15. oskarżoną Z. J. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie XLII aktu oskarżenia i za czyn ten na podstawie art. 231 § 1 i 2 kk skazał, a na podstawie art. 231 § 2 kk wymierzył jej karę 1 roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1 i 2 kk wymierzył jej grzywnę w wysokości 60 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 40,00 (czterdziestu) złotych;

16. oskarżoną Z. J. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie XLIII aktu oskarżenia i za czyn ten na podstawie art. 231 § 1 i 2 kk i art.271 § 1 i 3 kk w zw. z art.11§ 2 kk skazał ją, a na podstawie art. 231 § 2 kk w zw. z art.11§ 3 kk wymierzył jej karę 1 roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1 i 2 kk wymierzył jej grzywnę w wysokości 60 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 40,00 złotych;

17. oskarżoną Z. J. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie XLVI aktu oskarżenia, eliminując z opisu czynu działanie wspólnie i w porozumieniu z W. B. i M. M. i za czyn ten na podstawie art. 231 § 1 i 2 kk i art. 271 § 1 i 3 kk i art. 297§ 1 kk i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk skazał, a na podstawie art. 231 § 2 kk w zw. z art.11 § 3 kk wymierzył jej karę 1 roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1 i 2 kk wymierzył jej grzywnę w wysokości 60 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 40,00 złotych;

18. na podstawie art.85 kk i art. 86 § 1 kk wymierzone oskarżonej kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył jej łączną karę 2 lat pozbawienia wolności;

19. na podstawie art.85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk wymierzone oskarżonej kary grzywny połączył i wymierzył jej łączną grzywnę w wymiarze 150,00 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 40,00 złotych;

20. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 5 lat;

21. oskarżonego W. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie LVII aktu oskarżenia i za czyn ten na podstawie art. 231 § 1 i 2 kk skazał go, a na podstawie art. 231 § 2 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1 i 2 kk wymierzył mu grzywnę w wysokości 60,00 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20,00 złotych;

22. oskarżonego W. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie LVIII aktu oskarżenia i za czyn ten na podstawie art.231 § 1 i 2 kk i art.271 § 1 i 3kk w zw. z art.11§ 2 kk skazał go, a na podstawie art.231 § 2 kk w zw. z art.11§ 3 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1 i 2 kk wymierzył mu grzywnę w wysokości 60,00 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20,00 złotych;

23. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk wymierzone oskarżonemu W. K. kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności;

24. na podstawie art.85 kk i art.86 § 1 i 2 kk wymierzone oskarżonemu kary grzywny połączył i wymierzył mu łączną grzywnę w wymiarze 80 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20,00 złotych;

25. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego W. K. łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres próby 2 lat;

26. oskarżoną M. T. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie LIX aktu oskarżenia i za czyn ten na podstawie art. 231 § 1 i 2 kk skazał ją, a na podstawie art. 231 § 2 kk wymierzył jej karę 1 roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1 i 2 kk wymierzył jej grzywnę w wysokości 60 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20,00 złotych;

27. oskarżoną M. T. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie LX aktu oskarżenia i za czyn ten na podstawie art. 231 § 1 i 2 kk skazał ją, a na podstawie art. 231 § 2 kk wymierzył jej karę 1 roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1 i 2 kk wymierzył jej grzywnę w wysokości 60 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20,00 złotych;

28. na podstawie art.85 kk i art. 86 § 1 kk wymierzone oskarżonej kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył jej łączną karę 1 roku pozbawienia wolności;

29. na podstawie art.85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk wymierzone oskarżonej grzywny połączył i wymierzył jej łączną grzywnę w wymiarze 80,00 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20,00 złotych;

30. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 2 lat.

31. rozstrzygnął także o kosztach sądowych.

Apelacje od przedmiotowego wyroku wnieśli: T. K., Z. J. A. N., M. T., S. C., S. K. (1), W. K..

Wniosek o sporządzenie uzasadnienia w niniejszym postępowaniu, złożyła jednak jedynie część z oskarżonych i tych to oskarżonych dotyczyć będzie – zgodnie z treścią art. 423§1a kpk to uzasadnienie.

Dotyczyć ono będzie także oskarżonego S. K. (1) z uwagi na fakt, iż rozstrzygnięcie co do tego z oskarżonych zapadło jako rozstrzygnięcie – wobec przedawnienia karalności czynów o które był oskarżany - zmieniające orzeczenie Sądu Rejonowego.

Z. J. wyrok Sądu Rejonowego zaskarżyła w całości i zarzuciła mu błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia polegający na przyjęciu, iż oskarżona dopuściła się zarzucanych jej czynów (k. 5752 i n.).

Oskarżona nie wskazując jakichkolwiek zarzutów natury procesowej, które skutkowałyby błędem w ustaleniach faktycznych, dokonała zasadniczo w treści swojej apelacji oceny materiału dowodowego w istocie rzeczy prowadząc polemikę z ustaleniami Sądu Rejonowego.

W konkluzji apelacji wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie od popełnienia zarzucanych jej czynów bądź uchylenie wyroku do ponownego rozpoznania.

A. N. zaskarżył wyrok w całości (k. 5765 i n.) zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść wyroku polegający na przyjęciu, że dopuścił się on zarzucanych mu czynów.

Oskarżony A. N. także nie wskazał zarzutów natury procesowej jakich miałby dopuścić się Sąd Rejonowy przy ocenie materiału dowodowego a jego apelacja stanowi także jedynie polemikę z oceną materiału dowodowego i własny osąd oskarżonego wysnuty na podstawie przeprowadzonej przez siebie oceny dowodów.

W konkluzji apelacji oskarżony N. wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie go od stawianych mu zarzutów ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Oskarżona M. T. także zaskarżyła wyrok w całości (k. 5777 i n.). Wyrokowi zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia polegający na uznaniu, że dopuściła się ona zarzucanych jej czynów.

Także apelacja oskarżonej M. T. nie zawiera w swojej treści zarzutów procesowych odnoszących się do oceny materiału dowodowego dokonanego przez Sąd Rejonowy. Jej treść – podobnie jak w przypadku oskarżonych Z. J. i A. N. stanowi de facto, polemikę z ustaleniami Sądu Rejonowego i własną ocenę tegoż materiału dowodowego.

W konkluzji apelacji oskarżona M. T. wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie jej od popełnienia zarzucanych czynów ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Oskarżony W. K. w swojej apelacji (k. 5794 i n.) zarzucił Sądowi Rejonowemu dokonanie wybiórczej analizy i oceny materiału dowodowego, wbrew zgromadzonemu w sprawie materiałowi dowodowemu, nie uwzględnienie

dowodów świadczących na korzyść oskarżonego dowodów oraz danie wiary wzajemnie sprzecznym i wykluczającym się dowodom czym Sąd Rejonowy naruszyć miał art. 4 kpk poprzez:

- błędną interpretację przepisów odnoszących się do zamówień publicznych
- danie wiary zeznaniom T. K.,
- nie uwzględnienie wszystkich wątków sprawy – np. intencji T. K.

Naruszenie art. 5§2kpk poprzez rozstrzygnięcie wątpliwości wyłącznie na niekorzyść oskarżonych, błędne przypisanie motywacji oskarżonym, przyjmowanie jako faktów czynności zarzucanych oskarżonym na podstawie przypuszczeń

Rażące naruszenie art. 7kpk poprzez:

- przekroczenie swobody oceny materiału dowodowego i brak zachowania zasad prawidłowego rozumowania i wiedzy opartej na doświadczeniu życiowym oraz naruszenie zasad sprawiedliwości społecznej i zasad współżycia społecznego,
- nie przyjęcie faktów co do motywacji T. K.
- brak odniesień do późniejszych zdarzeń
- zbyt swobodna i zmienna ocena materiału dowodowego – np. Regulamin Pracy Komisji Przetargowej.

W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i uniewinnienie go od popełnienia zarzucanych mu czynów.

Oskarżony S. K. (1) w swojej apelacji (k. 5789 i n.) zarzucił Sądowi Rejonowemu złą i jednostronną ocenę materiału dowodowego w postaci zeznań świadków, naruszenie art. 5§2kpk poprzez rozstrzygnięcie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego.

Podniósł także zarzut dotyczący przedawnienia karalności przestępstw z art. 305§1kk, o które to przestępstwa był oskarżony a następnie za których popełnienie został skazany.

Sąd zważył co następuje:

Ze złożonych przez wyżej wskazanych oskarżonych apelacji, jedynie apelacja oskarżonego S. K. (1) zasługiwała na uwzględnienie i faktycznie została uwzględniona.

Jednocześnie wskazać należy, iż okoliczność dotyczącą przedawnienia karalności czynu Sąd obowiązany jest uwzględniać z urzędu.

Stąd też nie odnosząc się do kwestii merytorycznych podnoszonych przez tego z oskarżonych, uznając iż nastąpiło przedawnienie karalności czynów o których popełnienie był oskarżany S. K. (1), postępowanie dotyczące jego osoby na podstawie art. 17§pkt 6kpk zostało umorzone.

W istocie bowiem czyn z art. 305§1kk zagrożony jest karą pozbawienia wolności do 3 lat. Mając zatem na uwadze treść art. 101§1kk który stanowi, iż karalność czynów takich ustaje z upływem 10 lat, postępowanie dotyczące S. K. (1) należało umorzyć.

Pozostałe apelacje są niezasadne i to w stopniu oczywistym a podnoszona w nich argumentacja, nie znajduje oparcia w materiale dowodowym.

Podkreślenia wymaga jedynie fakt, iż oskarżeni Z. J., A. N., W. K. i M. T. w swoich apelacjach nie wskazali konkretnych zarzutów apelacyjnych, dotyczących przeprowadzonego przez Sąd Rejonowy postępowania dowodowego a odnoszących się do ewentualnego naruszenia przez Sąd Rejonowy norm prawa procesowego, które w konsekwencji prowadzić mogłyby do błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyrokowania.

Jedynie – i to w szcążtkowym zakresie zarzuty takie podniósł w swojej apelacji oskarżony W. K., choć także nie zostały one sformułowane jasno i precyzyjnie a po części dotyczą kwestii, które trudno uznać za zarzuty apelacyjne – np. naruszenie przy ocenie materiału dowodowego zasad współżycia społecznego.

W istocie rzeczy wszystkie apelacji sprowadzają się do negacji przeprowadzonej przez Sąd Rejonowy oceny dowodów i wniosków jakie po tej analizie wyciągnął Sąd.

Nadto zasadniczą częścią każdej z tych apelacji jest własna ocena dowodów w sprawie jaką reprezentują poszczególni oskarżeni.

Z argumentami tymi nie sposób się zgodzić.

Jednocześnie zważywszy na treść poszczególnych apelacji omawiane będą one w znacznej części łącznie.

W ocenie Sądu Okręgowego postępowanie dowodowe jakie przeprowadził Sąd Rejonowy było nader wnikliwe a wnioski jakie po analizie zgromadzonego materiału dowodowego wyciągnął Sąd Rejonowy są całkowicie słuszne i Sąd Okręgowy w całości je podziela.

Sąd Rejonowy bowiem wszechstronnie, z uwzględnieniem zasad wyrażonych w art. 7kpk dokonał oceny materiału dowodowego. Wbrew twierdzeniom skarżących analiza dokonana przez Sąd Rejonowy nie jest analizą wybiórczą. To właśnie ocena dowodów jaką starają się przeforsować w swoich apelacjach oskarżeni jest oceną wybiórczą i nader selektywną. Oskarżeni zdają się nie dostrzegać całkowicie, dowodów świadczących o ich winie a podnoszą jedynie te, które – i to jedynie w oderwaniu od pozostałych dowodów, świadczyć mają o ich niewinności.

Z przeprowadzonego przez Sąd Rejonowy postępowania wyłania się bowiem obraz w jakich okolicznościach dochodziło do zawierania umów na wykonywanie poszczególnych fragmentów dróg.

Jak podnosi Sąd Rejonowy w swoim uzasadnieniu (k. 5684) podstawą ustalenia stanu faktycznego w sprawie stanowiły wyjaśnienia jednej ze współoskarżonych – T. K.. Słusznie Sąd Rejonowy uznał, iż wyjaśnienia te zasadniczo zasługują na wiarę. T. K. składała swoje wyjaśnienia wielokrotnie zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego. Wyjaśnienia te są konsekwentne i spójne. Stanowią pełny obraz zachowań członków komisji przetargowych władz Miasta i Gminy M. oraz osób powiązanych z realizacją zamówień publicznych. W pełni podzielić należy twierdzenie, iż składane przez tę oskarżoną wyjaśnienia wolne były od jakichkolwiek nacisków czy miałyby być w jakikolwiek sposób tendencyjne.

Oskarżona T. K. rzetelnie i spontanicznie opisała w jaki sposób dokonywano wyboru ofert składanych przez córki jednego z radnych a współoskarżonego K., który z racji pełnienia funkcji radnego nie mógł występować do przetargów. Nieścisłości w wyjaśnieniach T. K. Sąd Rejonowy omówił i rzeczowo wyjaśnił które fragmenty są istotne i dlaczego.

Warto podkreślić także akcentowaną przez Sąd Rejonowy kwestię dotyczącą fachowości wykonania przedmiotowych dróg. Otóż, a wynika to niewątpliwie z treści opinii biegłych, żadna z dróg nie została wykonana prawidłowo, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami i normami. Jakość samego wykonania była niska. Biegli za karygodną i żenującą rzecz uznali budowę dróg gruntowych na gruntach rodzimych humusowych i torfiastych co stanowić winno podstawę do nie podpisania protokołu odbioru robót, a inwestor winien wstrzymać zapłatę do czasu wykonania prawidłowego dróg.

Jednoznacznie świadczy to o braku realizacji przedmiotu zamówienia w sposób wymagany i właściwy i sama ta okoliczność winna zostać poddana analizie przy ewentualnych kolejnych przetargach, których przedmiotem była budowa dróg.

Analizy takiej nie było a co więcej protokoły robót były nader skrętnie podpisywane a wynagrodzenie za fatalne wykonanie dróg wypłacane zgodnie z żądaniami wykonawcy.

Kwestia ta – w ocenie Sądu wręcz fundamentalna - jednak całkowicie umknęła uwadze oskarżonych. Żaden z nich nie odniósł się w żaden sposób do opinii biegłych.

Nie można zgodzić się także z poglądem oskarżonych jakoby przedmiot działalności firm, które wygrały przetargi na wykonanie dróg spełniał wymogi zamówienia publicznego. Niewątpliwie specyfikacje istotnych warunków zamówienia każdorazowo wskazywały kryteria jakie powinien spełniać podmiot składający swoją ofertę. Zdaniem Sądu Okręgowego, wbrew twierdzeniom oskarżonych, w niniejszej sprawie, w przypadku przetargu na wykonanie drogi, podmiot taki winien przedłożyć zaświadczenie potwierdzające, że profil działalności jego firmy odpowiada przedmiotowi zamówienia.

Przedmiotem zamówienia każdorazowo było wykonanie drogi.

Słusznie zatem Sąd Rejonowy podnosi, iż stosowny zapis, iż w zakresie swojej działalności oferent ma także prace budowlane związane z budową dróg, winien się znaleźć.

Dywagacje oskarżonych jakoby wystarczające było zaświadczenie dotyczące np. działalności transportowej są nieprzekonujące a wręcz nielogiczne.

Promowanie poglądu, że takie zapisy są wystarczające jest wręcz niezrozumiałe. Poza tym z zaświadczenia złożonego przez firmę prowadzoną formalnie przez A. K. nie wynika nawet, że zajmować się ona ma – a zatem potrafi, jakimikolwiek pracami budowlanymi. Zasłanianie się okolicznościami, że wcześniej podmiot ten budował drogi wydaje się co najmniej dziwne.

Członkowie komisji winni taki zapis zweryfikować pod kątem przydatności podmiotu do wykonania określonego ściśle zadania i przy braku spełnienia takiego wymogu – ofertę odrzucić tym bardziej, że do przetargu stawały także inne specjalistyczne firmy.

Jak wynika z materiału dowodowego wybór ofert A. K. i M. M. skutkował fatalnym wykonaniem dróg. Co więcej, A. K. wygrała nie jeden a kilka przetargów. W ocenie Sądu świadczy to o kompletnej indolencji członków komisji oraz służb odpowiedzialnych za odbiór dróg – skoro drogi zostały wykonane zwyczajnie źle i to w taki sposób, że nie powinny być w ogóle odebrane, zaś wobec A. K. winny być wyciągnięte stosowne konsekwencje a jej firma poddana rzetelnej ocenie podczas kolejnych przetargów.

Sąd Rejonowy zasadnie powołał art. 22 ust. 1 ustawy o zamówieniach publicznych jako wyznacznik właściwości podmiotu wykonującego zamówienie. Treść ust 3 pkt 2 i 3 nie budzi wątpliwości interpretacyjnych – podmiot musi mieć uprawnienia niezbędne do wykonania określonych prac lub czynności oraz dysponować niezbędną wiedzą i doświadczeniem, potencjałem ekonomicznym i technicznym tudzież pracownikami zdolnymi do wykonania przedmiotowego zadania.

Podkreślenia wymaga nadto okoliczność, iż pozostałe firmy stające do przetargu – D. oraz O. w zakresie swojej działalności miały wykonanie dróg. Oferty tych firm zostały jednak odrzucone.

Powyżej wskazane okoliczności wskazują, iż członkowie komisji przetargowych powołanych do wykonania dróg, których dotyczą zarzuty w sprawie naruszyli swoje obowiązki.

Co więcej jak wynika z materiału dowodowego, niektórzy członkowie powołani w skład komisji przetargowego nawet nie uczestniczyli faktycznie w procesie przetargowym a dokumenty sporządzane przez komisję nie odzwierciedlają faktycznego przebiegu rzekomego przetargu. Uczestnictwo oskarżonych w procesie przetargu ograniczało się wyłącznie do podpisania określonych dokumentów.

Odnośnie okoliczności budowy drogi Z. – L., Sąd Okręgowy w całości podzielił rozważania Sądu Rejonowego.

W tym wypadku naruszenie zasad przetargu jest jeszcze bardziej oczywiste. Zarejestrowanie działalności gospodarczej przez przyszłego wykonawcę – M. M. – no bene drugą z córek S. K. (1), w przeddzień przetargu już samo w sobie winno wzbudzić podejrzenia co do faktycznych możliwości prawidłowego wykonania drogi nawet z uwagi na brak niezbędnego doświadczenia w tym zakresie. Co więcej M. M. drogę wykonać miała sprzętem uzyskanym od A. K. w formie dzierżawy, a jednocześnie A. K. stanęła do przetargu w tym samym dniu co M. M. wskazując, iż drogę wykona tym samym wydzierżawionym M. M. sprzętem.

Obie oferty oceniała komisja w tożsamym składzie osobowym.

Trudno uznać postępowanie członków komisji przetargowej za właściwe.

Sąd Okręgowy podzielił także argumentację dotyczącą braku wykonania drogi Z. – L.. Niewątpliwie na gruncie była dokonana kontrola wykonania tejże drogi. Kontrolę tę przeprowadzono jednakże w trudnych warunkach atmosferycznych, przy zalegającym na ziemię śniegu. Kontrolujący nie dysponowali żadną dokumentacją techniczną. Niewątpliwie utrudniało to jednoznaczne stwierdzenie czy w istocie droga została wykonana w całości zgodnie z projektem technicznym.

Sama nawierzchnia żwirowa nie stanowi wszak całości drogi.

Jednocześnie podkreślić należy jeszcze jedną okoliczność, otóż kwota zapłaty za wykonanie drogi nie została uiszczona M. M. a aneksem do umowy zmieniono termin płatności do 28.02.2002r. co w ocenie Sądu świadczy o tym, iż brakujący odcinek wykonano właśnie dopiero na początku roku 2002.

Fakt braku wykonania całości drogi potwierdza także opinia biegłych.

Jednocześnie o sposobie przeprowadzania przetargów świadczy sposób w jaki firmy córki radnego K. wygrały przetargi z innymi firmami – w szczególności z firmą (...). Jak wynika z materiału dowodowego to burmistrz – oskarżony N. ustalał kryteria oceny ofert, ustalając które kryterium ma być dominujące.

Zdumiewające, iż oskarżony ten tak dominującą rolę ustalił dla kryterium cenowego, przy czym nawet to kryterium było „zmienne” w zależności od firmy stawającej do przetargu, jako konkurencyjna względem firm prowadzonych przez córki S. K. (1). Zmiana ta w zakresie przetargu z dnia 28 listopada 2001r (podniesienie do wartości 95pkt na 100, aspektu cenowego) faktycznie wyeliminowało firmę (...).

W pełni uprawnione są zatem twierdzenia Sądu Rejonowego, iż oskarżony N. „dopasowywał” kryteria ocen oferty „pod” firmy faktycznie prowadzone przez radnego K., który nawet – w przypadku przetargu, w którym stanęła M. M., wypełniał całość dokumentacji przetargowej. W dalszej kolejności stwarzano pozory przetargu opracowując dokumentację przetargową dotyczącą zamówienia publicznego.

Co zostało powiedziane wyżej, treść apelacji oskarżonych stanowi zasadniczo jedynie własną ocenę materiału dowodowego w sprawie.

Oskarżona Z. J. podnosi, iż w jej ocenie brak było podstaw do odrzucenia ofert A. K. i M. M. ponieważ obie firmy spełniały kryteria przetargowe w zakresie wymogów, dokonując własnej interpretacji zapisów ustawy o zamówieniach publicznych. Interpretację tę oskarżona J. opiera na niedookreśloności stwierdzeń ustawowych i braku w aktach sprawy Regulaminu Pracy Komisji Przetargowej. M. tych twierdzeń została wskazana wyżej. Powoływanie się w tej mierze na Słownik języka polskiego jest całkowicie chybione. W sprawie nie chodzi o interpretację słowa „odpowiadać” a o rzetelne – w kontekście fachowości i prawidłowości wykonania zadania w postaci budowy drogi, przeprowadzenia przetargu. Oskarżona sama stwierdza, że komisja uznała że oferta wykonawcy posiadającego środki transportowe i sprzęt do wykonania robót drogowych jest wystarczająca – otóż zdaniem Sądu Okręgowego nie jest wystarczająca. Wykonawca winien mieć w zakresie swojej działalności budowę dróg – nawet jeżeli nie jest to działalność koncesjonowana, tym bardziej, iż kontrkandydat takie właściwości co do wykonania dróg posiadał. Winien

także mieć stosowne – gwarantujące najlepsze, trwale i prawidłowe wykonanie drogi, zaplecze zarówno sprzętowe jak i osobowe.

Tych przymiotów firmy córek S. K. (1) nie posiadały.

Trudno podzielić także pogląd tej z oskarżonych, iż zamawiający nie poniósł szkody. Twierdzenie takie całkowicie odbiega od treści opinii biegłych, z której to treści opinii wynika jakiego rodzaju szkody zostały poniesione w związku ze złym wyborem firm wykonujących drogi.

Niezrozumiała jest argumentacja tej ze skarżących dotycząca poświadczenia nieprawdy na dokumentacji przetargowej co do zarzutu XLIII. Zarzut ten nie dotyczy nie uczestniczenia oskarżonej w pracach komisji przetargowej a poświadczenia nieprawdy na dokumentacji. Poświadczenie to zaś odnosiło się do faktu nie uczestniczenia w otwarciu ofert S. J., S. C. i W. K., którzy podpisali jedynie dokumenty przedłożone im przez T. K. w tym także zapewne listę obecności.

W ocenie Sądu Okręgowego wyjaśnienia T. K. są w tym zakresie w pełni przekonujące.

Sąd nie podzielił także argumentacji oskarżonej J. co do faktycznego wykonania a w zasadzie braku wykonania drogi Z. – L.. Zeznania T. K. oraz dokumenty pozasobowe – np. aneksowanie umowy, przeczą wykonaniu drogi w całości, a twierdzenia jakoby T. K. miała interes w pomawianiu pozostałych oskarżonych są chybione choćby ze względu na daty składanych przez oskarżoną K. wyjaśnień i datę zapadłego w sprawie orzeczenia.

Powoływanie się na zeznania W. B., który informację o ukończeniu budowy posiadać miał od oskarżonego K. nie przekonuje Sąd.

Nie przekonuje Sąd argumentacja dotycząca zeznań świadków, z których treści wynikać ma wykonanie drogi w całości. Świadców w większości nie nawet nie mogli stwierdzić – brak im wiedzy w tym zakresie, czy droga została wykonana w całości zgodnie z dokumentacją, o pozostałych świadkach – członkach komisji była mowa wcześniej.

Dlatego też Sąd Okręgowy nie uznał argumentacji oskarżonej Z. J. za zasadną a jej apelację uznać należało za oczywiście bezzasadną.

Podobną argumentację dotyczącą faktycznego zakończenia prac przy drodze Z. – L. można przytoczyć w odniesieniu do treści apelacji oskarżonego A. N.. Także bowiem on powołuje się na zeznania świadków, z których treści wynikać ma zakończenie budowy tej drogi.

Oskarżony posiłkuje się przy tym nawet cytatami z zeznań świadków – jednakże podnieść należy, iż po pierwsze stanowią one jedynie część wypowiedzi poszczególnych świadków a po drugie wbrew twierdzeniom oskarżonego wykonaniu drogi przeczą wyjaśnienia T. K. a także dowody pozasobowe.

Nienaturalną rzeczą byłoby bowiem wydłużanie okresu wykonania drogi w sytuacji kiedy droga byłaby wykonana.

Odnośnie zarzutu XXXVII oskarżony N. podnosi, iż wyjaśnienia T. K. co do tego zarzutu są sprzeczne.

Argumentacji tej także nie można podzielić. Jak wynika z treści samej apelacji oskarżony N. uwypukla oderwane od kontekstu sprawy okoliczności nie dostrzegając zasadniczo na czym polegała jego przewina.

To, iż inni oferenci składali oferty a były one otwierane nie jest sporne. Możliwe także, że inni oferenci mieli przekonanie, że cała procedura przetargowa odbywa się lege artis. Przewiną oskarżonego i pozostałych oskarżonych było to, iż faktycznie przetargi na wykonanie dróg **miały** wygrać firmy prowadzone przez córki radnego K.. To, iż T. K. pomyliła się podczas składania jednych z wyjaśnień w trakcie tak długiego procesu co do daty rozmowy pomiędzy oskarżonym N. a oskarżonym K. nie świadczy o tym, że rozmowy takiej nie było. Wyjaśnienia dotyczące rozmowy oskarżona składała spontanicznie, to w toku procesu jej wypowiedzi stawały się coraz mniej kategoryczne.

W ocenie Sądu oskarżony N. „dostosowywał” kryteria ocen oferty po ustaleniach cenowych z oskarżonym K. a podnoszenie kwestii szkoleń jako przyczyn zmiany wyznacznika oceny oferty, w tej konkretnej sprawie budzi co najmniej wątpliwości.

Odnosząc się do treści apelacji M. T. wskazać należy, iż jej argumentacja podobnie jak argumentacja Z. J. zasadza się na tym, iż według oskarżonej oferty złożone przez A. K. i M. M. były poprawne.

Twierdzenie to jest z gruntu mylne a argumentacja na tę okoliczność przedstawiona została powyżej przy omawianiu apelacji Z. J., powielanie jej wydaje się niecelowe.

Sąd Okręgowy nie podzielił także argumentacji W. K..

Trudno bowiem zgodzić się z argumentacją dotyczącą wybiórczego potraktowania przez Sąd Rejonowy materiału dowodowego. Wbrew twierdzeniom tego z oskarżonych Sąd Rejonowy dokonał nader wnikliwej i wszechstronnej całokształtu materiału dowodowego rozważając zarówno te dowody które świadczyć miałyby o niewinności oskarżonego jak i te które wskazują na jego winę. Analiza ta jest pełna, rzetelna i co najważniejsze – całościowa – spełnia tym samym wymogi art. 7kpk.

Podobnie jak w przypadku innych oskarżonych oskarżony K. posiłkując się publikacjami stara się wykazać, iż oferty A. K. i M. M. nie mogły być odrzucone.

Jednakże oskarżony ten zdaje się nie dostrzegać, że nie to było przedmiotem postępowania sensu stricto a to, że oferty te zostały wybrane pomimo złożenia innych – równie dobrych a w kontekście wadliwego wykonania dróg – zdecydowanie lepszych, ofert. Przedmiotem postępowania było postępowanie dotyczące przetargów a to – z przyczyn wskazywanych już wyżej było zwyczajnie nieprawidłowe, ponieważ zdaniem Sądu oferta winna być wybrana jako najkorzystniejsza – i to niezależnie od ceny a w takim wypadku kwestie związane z przymiotami wykonawcy i jego możliwościami faktycznymi wykonania przedmiotu przetargu mają niebagatelne jeśli nie najistotniejsze znaczenie.

Tożsama argumentacja dotyczy dalszej części apelacji, w której oskarżony odnosi się do przymiotów wykonawcy.

Dalsza część apelacji stanowi polemikę z ustaleniami Sądu dokonanymi na podstawie wyjaśnień T. K..

Oskarżony wskazuje np. poszczególne stadia postępowania przetargowego jednakże z naciskiem podnieść należy, iż czyni to w oderwaniu od realiów niniejszej sprawy. To jak ma być nie świadczy o tym – a świadczą o tym wyjaśnienia T. K., jak w istocie było.

Wbrew twierdzeniom oskarżonego K. trudno dostrzec w treści wyjaśnień T. K. treści wskazujące na jej motywację odnoszącą się jego osoby i chęć pomówienia go. Oskarżona T. K. nie miała żadnego interesu w pomawianiu tego z oskarżonych a tym samym jej twierdzenia dotyczące czynów oskarżonego K. uznać należy za spontaniczne i szczerze. Jako takie ocenił je też Sąd Rejonowy.

Trudno także dopatrzeć się w postępowaniu Sadu naruszenia zasady obiektywizmu czy też naruszenia zasady in dubio pro reo.

Ocena materiału dowodowego wskazuje na dowody które miałyby świadczyć o niewinności oskarżonego a dowody te zostały w sposób wystarczający omówione. Jednocześnie w sprawie nie ma takich wątpliwości których nie dało się usunąć a tylko takie należy tłumaczyć na korzyść oskarżonych.

Mając powyższe względy na uwadze orzeczono jak w sentencji.